

РЕШЕНИЕ

№ 501

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 06.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7539** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 23225/27.07.20г на В. П. Д. от [населено място] с проц.представител адв. М.П. против Заповед № ДС/Д-С-М-013/06.07.20г на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” -район М.,СО за настаняване на сина й П. В. Д. в семейството на братовчедка му по бащина линия К. З. С. до произнасянето на СРС с решение по чл. 28 от ЗЗДет.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована, като е с посочени бланкетно норми на чл. 25 ал.1 т.4 и чл. 27 ал.1 от ЗЗДет. С Определение № 5428/20.07.20г по д.№ 6858/20г на АССГ е отменено Разпореждането по чл. 60 ал.1 от АПК за допускане предварителното изпълнение на обж. Заповед. След издаване на Заповедта, на 23.07.20г жалбоподателката е поканена на среща в Д”СП”-Л., където й връчват повторно обж. Заповед с множество други документи, целящи по-късно мотивиране на вече издадена по-рано заповед от Д”СП”-М.. Отменена е вече от съда/с Решение на АССГ по д.№ 7474/19г, потвърдено с Решение№ 8971/07.07.20г на ВАС предходна Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.05.19г за временно настаняване за срок от 1 година на детето при бабата и дядото по бащина линия. С Решение /по чл. 28 от ЗЗДет/ № 73382/16.04.20г на СРС по гр.д.№ 36640/19г е отхвърлено искането по чл. 28 от ЗЗДет за настаняване на детето при бабата и дядото по бащина линия за 3 години /понастоящем решението е обжалвано пред СГС/, като СРС е издал Разпореждане № 88055/15.05.20г за незабавно изпълнение. Ответникът и до момента не възстановява съществуващото положение и не връща детето при майката, въпреки

липсата на влязла в сила заповед за временното му настаняване където и да е /а обж. Заповед е с отменено предв.изпълнение/ и липсата на влязла в сила произнасяне по чл. 28 от ЗЗДет за постоянно настаняване/където и да е/.Без наличието на каквото и да е правно основание детето не е при майката, като в момента фактически е настанено при братовчедката по бащина линия/но проц.Заповед за временно настаняване при нея не е влязла в сила все още и е предмет на това дело, предв.й изпълнение е отменено, от АССГ, а производството за постоянно настаняване при братовчедката по чл. 28 от ЗЗДет е предмет на ново висящо дело пред СРС/отложено за м.март/, т.е. и такова произнасяне все още не е в сила. Обж. Заповед е без фактически основания, като се обосновава само на социален доклад № СЛ/Д-С-М/262157 без дата, без яснота за какви нужди е изготвен и невръчен на жалбоподателката/тя изобщо не е била уведомена за начало на това адм.производство по издаване на втора поред заповед за временно настаняване на детето/.Детето е малолетно, като слез смъртта на баща му само майката упражнява родителските права над детето.Заради фактическото настаняване на детето и невръщането му на майката при липса на правно основание да бъде настанено където и да е, са заведени от жалбоподателката в хода на настоящото дело още и дело пред АССГ за незаконосъобразно фактическо бездействие на ответника по чл. 256 от АПК/висящо все още/, както и за неоснователно фактическо действие на ответника по чл. 250 от АПК/с отхвърлена жалба, тъй като не се касае за факт.действие на ответника, а за факт.бездействие и следва оплакванията на жалбоподателката във връзка с отнемането на детето без наличие на правно основание към момента -да се разгледат по реда на чл. 256 от АПК, т.е. по другото дело на АССГ/. С молба от 13.07.20г майката е поискала от ответника да ѝ се предаде детето / съобразно отменените до момента предходни заповеди и висящите производства по чл. 28 от ЗЗдет, т.е. при липсата на правно основание детето да се държи/. С обж. Заповед ответникът заобикаля закона, като вместо да изпълни съд.решения, издава нови и нови заповеди за настаняване на детето след всяко отменително съд.решение.СРС при отмяна на първата заповед за постоянно настаняване на детето при бабата и дядото изрично е посочил, че е в интерес на детето да бъде върнато на майката.Всъщност бабата и дядото/при които е отменено и временното, и постоянното настаняване/ и братовчедката/при която тепърва е настанено детето /, живеят на един и същи адрес в [населено място], братовчедката е на 24 години, изобщо не е изследвано от ответника и не става ясно как е преценено, че тя е годна да отглежда детето, липсва и дадено от братовчедката съгласие детето да се настани при нея.В обж. Заповед незаконосъобразно е посочено, че е влязла в сила на 06.07.20г, при положение, че е обжалвана по настоящото дело, а предв. й изпълнение е отменено от АССГ на 20.07.20г.По искане на майката има издадена на жалбоподателката заповед за незабавна защита от домашно насилие от 04.06.20г /преди обж. Заповед/ по гр.дело № 182020/20г на СРС, насрочено за м.10.20г.Моли се за отмяна на заповедта и за спиране на изпълнението ѝ на осн. чл. 166 от АПК.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв. П. и адв.К. поддържат жалбата и претендират разноси по списък.Сочи се, че в обж. Заповед няма нито една нова констатация относно риска за детето, като това е поредната заповед, издадена след отмяна на предходни от съда. Ответникът по никакъв начин не контролира как се отглежда детето при братовчедката, като от доказателствата по делото е доказано, че не е бил изследван родителския капацитет на братовчедката.В писмени бележки се допълва, че първа заповед за временно настаняване е издадена от Д"СП"-Л., а обж.

Заповед е от Директора на Д"СП"-М.С обж. Заповед за временно настаняване, последвана и от производство по чл. 28 от ЗЗДет за постоянно настаняване при братовчедката/живееща в един дом с бабата и дядото/ , ответникът само замаскира незаконосъобразното си бездействие да възстанови съществуващото положение/има разпореждане на СРС за незабавно изпълнени-детето да се върне на майката/ и детето да се върне на майката при липсата на каквото и да е влязло в сила правно основание то да не е при нея.До момента всички съд.актове по този казус, независимо в какво точно производство са, са в полза на майката, но Д"СП" въпреки това измисля нови и нови начини детето да не се връща на майката.Детето никога не е било в риск, като ответникът никога не е положил усилия то да остане при единствения си родител, точно обратното.Двете дирекции на СП- в М. и в Л., унижават жалбоподателката и тя прекарва всеки ден от живота си след отнемането на детето- в ходене по институции и писане на жалби до къде ли не с цел да си върне детето, което не е при нея при липса на каквото и да е правно основание за това и при разпореждане на СРС за незабавното му връщане при нея.Връзката между майката и детето е трайно прекъсната, но не заради нея, а заради всички действия и бездействия на органите и насажданото в детето родителско отчуждение.От разпита на свид.А.П./предоставял соц.услуга на майката/ се установява, че работатта му не е била задълбочена /не е изследван род.капацитет на майката и на братовчедката, не е ясно какво е псих.състояние на детето, не е ясно какво е довело до преждевременно прекратяване на соц.услуга за майката/.Впоследствие /при среща на 23.07.20г/, на жалбоподателката са връчени от ответника доказателства от адм.преписка с дати, предхождащи датата на обж.Заповед, вероятно антидиратирани и целящи да обосноват заповедта постфактум.Пис.доказателства от преписката са с идентично съдържание и с тях се прави опит да се внуши, че детето е в риск. Акцентира се основно на желанието на детето да е при баба си и дядо си/при братовчедка си/те са в един дом/ и така да се обоснове отнемането му от майката.Свид.П. посочи, че действително детето живее с мисълта, че то трябва да вземе решение при кого да живее и това е сериозна отговорност, неадекватна на възрастта на детето.Ответникът не представя нито едно доказателство да е съдействал за установяване на контакт и възстановяване на връзката майка-дете, като безспорно дългото отнемане на детето и живота му при роднините по бащина линия е отчуждило детето от родната му майка.Няма нито едно доказателство за липсата на род.капацитет у майката или липсата на подходящи условия да отглежда детето си. Искането на свид.П. от по-ранно /по повод настаняването при бабата и дядото/ да се прави оценка от психиатър на майката, няма отношение към обж. Заповед за настаняване на братовчедката. Освен това СРС при произнасянето си за първи път по чл. 28 от ЗЗДет/относно настаняване при бабата и детето за 3 години/ и при издаване на разпореждането за незабавно изпълнение е посочил ясно в съд.акт/след приета от СРС експертиза и от психиатър/, че няма никакви основания за извеждане на детето от семейството.

Ответникът Директор на Дирекция "Социално подпомагане" -район М.,СО се представлява от юрк.Г., която оспорва жалбата и депозира писмени бележки. С тях поддържа писмен отговор по жалбата от самия ответник/който сочи, че с оглед бързия характер на адм.производство по издаване на обж. Заповед, жалбоподателката не е била уведомявана за началото на адм.производство съгл. чл. 26 от АПК/ и сочи, че жалбата е неоснователна и недоказана, като заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, вкл. е мотивирана и съдържа фактически

основания. Соц. доклад е от 06.07.20г и видно от него, детето изразява категорично желание да бъде настанено при братовчедка си. Жалбоподателката отказва да съдейства на органите по закрила на детето, не полага усилия да изгради доверителна връзка с детето си и има родителски дефицит да го отглежда, респ. то не се чувства защитено с нея. След проведена среща на 06.07.20г по Координационен механизъм е преценено, че детето трябва да остане в средата, с която е свикнало от година/т.е. където са и бабата и дядото, в един дом с братовчедката, при отменени заповеди за временно и постоянно настаняване при бабата и дядото/. Детето е в риск, като специалистите са категорични, че е нужно време и терапия за възстановяване на връзката дете-майка. Заповедта е издадена, за да се охранят висшите интереси на детето съгл. 33Дет, Конвенцията за правата на детето и Х. и като е взето предвид желанието му къде иска да е настанено, т.е. в изпълнение целите на закона. Прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар на адв. П..

Заинтересованата страна К. З. С. се явява лично и с проц. представител адв. С., като оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на разноски по списък, прави се възражение за прекомерност на адв. хонорар на адв. П..

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц. легитимация, срещу инд. адм. акт по чл. 21 от АПК и по чл. 27 от 33Дет, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът извежда следните фактически установявания, относими към обж. Заповед/тъй като по делото и по преписката има множество доказателства, относими към издадени други заповеди по същия казус/.

С обж. Заповед № ДС/Д-С-М-013/06.07.20г, на осн. чл. 25 ал.1 т.1 и т.4, чл. 27 ал.1 вр. чл. 4 ал.1 т.2 от 33Дет, Директорът на Дирекция “Социално подпомагане” - район М., СО/по заместване съгл. Заповед № РД01-700/22.06.16г-л.557/ настанява детето П. В. Д. в семейството на братовчедка му по бащина линия К. З. С., до произнасянето на СРС с решение по чл. 28 от 33Дет. Лицето Кр.С. е с адрес- [населено място], [улица], като майката В.Д. и детето ѝ П.Д. са с постоянен адрес в [населено място], район Л./л.541/, [улица], ет.2, ап.б. Детето е родено на 08.01.10г /т.е. към датата на обж. Заповед е на 10 години, към настоящия момент е вече на 11 години-бел. на Съда/. В заповедта е посочено, че същата влиза в законна сила на 06.07.20г/датата на издаването ѝ/, но заповедта не е влязла в сила все още/бел. на Съда/. В обж. Заповед е обективизирано Разпореждане по чл. 60 ал.1 от АПК на ответника за допускане на предварително изпълнение на заповедта, с цел опазване живота и здравето на детето. В заповедта е посочено, че се издава на осн. Соц. доклад № СЛ/Д-С-М/262-157/без посочена дата/ на психолога Л.П. в отдел “Закрила на детето” и приложенията към него. Заповедта за временно настаняване на детето при братовчедката е обоснована с “опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и соц. развитие”. Братовчедката е родена на 28.10.96г/видно от ЕГН-то ѝ в заповедта-бел. на Съда/, като към датата на обж. Заповед е на 23 години, а към настоящия момент е на 24 години/. Заповедта е връчена на жалбоподателката /майка В.Д./ на 14.07.20г /с обратна разписка-л.96/, като жалбата ѝ до Съда е от 27.07.20г.

Разпореждането по чл. 60 ал.1 от АПК за допускане на предв. изпълнение на заповедта, обективизирано в обж. Заповед, е отменено с Определение № 5428/20.07.20г по д. № 6858/20г на АССГ/няма данни да е влязло в сила, към 30.07.20г е

обжалвано-л.544/. По искането за спиране на предв.изпълнение на осн.чл. 166 от АПК/обективирано в жалбата до Съда/- настоящият докладчик с Определение № 5894/06.08.20г/л.545/ го е оставил без разглеждане поради липсата на предмет/тъй като на осн. чл. 166 ал.1 от АПК и предвид липсата на влязло в сила Разпореждане по чл. 60 ал.1 от АПК за допускане на предв.изпълнение, самото депозиране на жалбата пред Съда на 27.07.20г спира изпълнението на обж. Заповед/.Това Определение не е обжалвано и е влязло в зак.сила на 05.08.20г.

С Искова молба от 04.08.20г/л.559/, ответникът на осн. чл. 28 от 33Дет е поискал настаняване на детето при братовчедката за постоянно. Видно от съдържанието ѝ, ИМ се позовава на направена оценка на годността на Кр.С.. Образуваното д.№ 35538/20г на СРС е насрочено за м.01.03.21г./по него ще се допусне комплексна Съдебно Психологическа-психиатрична експертиза, с която ще се изследва и майката-видно от представения по делото протокол от заседанието на СРС на 25.11.20г-л.773/.

Бащата на детето В. Д./съпруг на В.Д./ е починал на 25.02.16г/л.14-15/.

С Решение № 8971/07.07.20г по д.№ 1318/20г на ВАС се оставя в сила Решение № 7812/11.12.19г по д.№ 7474/19г на АССГ, с което е отменена предходна Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.05.19г на Директора на Д"СП"-Л. по чл. 26 ал.1 от 33Дет, с която детето е временно настанено за срок от 1 година/т.е. до 28.05.20г-бел. на Съда/ при бабата и дядото по бащина линия/Г. и В. Д./.Следователно обж. Заповед от 06.07.20г е издадена преди на 07.07.20г да бъде отменена предходната заповед от 28.05.19г /за настаняване за 1 година при бабата и дядото/- бел. на Съда. Видно от мотивите на ВАС: производството пред соц.служби е започнало по сигнал на дядото Г.Д. от 23.03.18г/л.532/, т.е. 2 години и 1 месец след смъртта на бащата /че детето се отглежда при много лоши хигиенно-битови условия, майката не го води на училище, оставя го заключен въщи за дълги периоди от време/-всъщност това е третият сигнал от дядото; извършена е проверка по сигнала, изготвен е соц.доклад, изработен е план за действие за срок от 1 година, на 30.04.18г на майката са дадени зад.предписания/л.509/, събрани са данни за родителския капацитет на майката, проведени са срещи с нея и в училището на детето; на 28.05.19г соц.работник е поискал да бъде предоставена на детето полицейска закрила/л.429/, тъй като майката не изпълнява зад.предписания-оставя го заключено без ключ, не го води на училище, в жилището им лоши хигиенно-битови условия; има издадена заповед от 28.05.19г на инспектор от ОАРУ-СДВР за предприета мярка "полицейска закрила" спрямо детето/л.430/, като то е изведено по спешност от дома си/л.434/ въз основа на тази предходна Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.05.19г на Директора на Д"СП"-Л./; не става ясно какво е наложило искането за пол.закрила, единствената проверка по сигнала в дома на майката не е установила детето да е там, т.е. не е установено то да е заключвано, свидетелите пред АССГ опровергават съдържанието на соц.доклад, неясно е какво води ответника до извод за "дете в риск", доказателствата не установяват майката да е в трайна невъзможност да отглежда детето, или последното да е жертва на насилие, или да има опасност за увреждането на развитието му.

С Решение № 73382/16.04.20г по д.№ 36460/19г на СРС/невлязло в сила, понастоящем делото е висящо пред СГС по данни на страните, като в СГС д.№ 4841/20г е било насрочено за първо заседание на 23.09.20г, л.89-90-бел. на Съда/ на осн. чл. 28 от 33Дет е отхвърлено искането на Д"СП"-М. **за настаняване на детето при бабата и дядото** за срок от 3 години.**Видно от мотивите на СРС, Съдебно-психологичната експертиза** от в.л. Л.Б. по делото/л.640/- дава заключение за **родителски капацитет**

на майката в норма. Видно от **приемо-предавателен протокол от 05.05.20г** на отдел “Закрила на детето” при Д”СП”-М./л.17/, съставен от психолога Л.П. и с подписа на юрисконсулта Г./проц.представител по това дело-бел. на Съда/ , детето е следвало да се предаде от бабата и дядото по бащина линия-Д. /при които е било настанено до момента/- на майката, съгл. Решение по д.№ 36460/19г на СРС.Но **детето не пожелало да тръгне с майка си** и се постигнало съгласие да бъде осъществена среща майка-дете на 09.05.20г в Контактен център. С Разпореждане № 88055/15.05.20г по д.№ 36460/19г/л.16/- СРС се **указва на Д”СП”-М. да окаже съдействие на В.Д. във връзка с Решението на СРС по делото, което има незабавно действие.**

Със **заповед за незабавна защита № 110693/04.06.20г** по д.18202/20г СРС задължава бабата и дядото Д. да не доближават на по-малко от **100м** майката и детето.

Видно от удостоверения за настоящ адрес от **12.06.20г** /л.85-86 /, бабата и дядото Д. са с **настоящ адрес в [населено място], [улица] /т.е. след заповедта за незабавна защита от 04.06.20г , те са сменили до 12.06.20г настоящия си адрес/.**

Със **заповед за незабавна защита № 133165/26.06.20г** по д.18202/20г СРС задължава Б.Ч. и З.Ч./леля и чичо по бащина линия, живеещи на адреса на братовчедката Кр.С. и нейни родители, видно от л.325-бел. на Съда/ да не доближават на по-малко от **100м** майката и детето.

Молба от 29.06.20г на майката до Д”СП”-Л. незабавно да ѝ се върне детето, предвид постановеното от СРС решение от 16.04.20г, което има незабавно действие/л.144/.

Видно от писмо от **29.06.20г на Началника на 08РУ-СДВР** до Д”СП”-М., по сигнал от **05.06.20г /преди обж. Заповед/** и по жалби от 09.06.20г и 11.06.20г на майката, е извършена проверка/на непосочена дата/- в [населено място], [улица] и е установено, че детето живее там с братовчедка си /това е и адресът на братовчедката по обж.Заповед-бел. на Съда/.

Видно от Протокол от **06.07.20г** на психолога Л.П., на същата дата била проведена **онлайн среща между майката и детето** в присъствието на психолог от ЦСРИ”св.Л.”. Видно от Протокол от **06.07.20г**, била проведена **среща с участието на майката** по Координационния механизъм.

След издаването на обж. Заповед на 06.07.20г:

Видно от Протокол от **09.07.20г** на Д”СП”-М., на същата дата в Отдел “Закрила на детето” психолога Л.П. уведоми майката за издаването на обж. Заповед, но тя **отказала да я получи** преди да се свърже с адвоката си/**протоколът не е подписан** от майката, **отказът за връчване на заповедта не е оформен** съгл. изискванията на АПК, поради което Съдът не приема датата **09.07.20г** за дата на връчване при **отказ на обж. Заповед/.**

Видно от Протокол от **13.07.20г** на психолога Л.П., на същата дата била проведена **онлайн среща между майката и детето** в присъствието на психолог от ЦСРИ”св.Л.”. С **молба от 13.07.20г** майката е поискала от Директора на Д”СП”-М. незабавно да организира нова среща и да ѝ предаде детето, в изпълнение **решението на СРС и Разпореждането за незабавното му изпълнение/детето не е предадено до края на устните състезания на настоящото дело на 06.01.21г**-бел. на Съда/.

Видно от писмо на СДВР до Д”СП”-М. от **15.07.20г** /л.87/, в **07РУ-СДВР** се води ДП

№ 3382 ЗМК-916/20г /пр.пр.№ 18040/20г на СРП/ , срещу неизвестен извършител, по случая на детето, за престъпление по чл. 181 от НК.

Видно от **Протокол от 16.07.20г** на соц.работници от Д"СП"-М., на същата дата е проведена среща между тях и адвоката на майката,/адв.П./, която каза, че ще обжалва процесната Заповед.

На **23.07.20г**, на майката са връчени /на специално организирана среща с нея/ - **Оценка на случая от 03.07.20г/л.29/; Протокол за преглед на оценката по случая и плана за действие -л.32 /в него се сочи дата на протокола- 06.07.20г**, но съгласуването ме е на **03.07.20г**, т.е. преди да е изготвен и да е проведена срещата-бел. на Съда/; **План за действие от 06.07.20г /л.34/**. По преписката са приложени и **три писма до Д"СП"-М., в които като автор се сочи детето/л.38-42/**, от 20.03, 29.06. и 07.08.2020г. /няма никакви данни дали действително детето ги е писало и дали са писани по негова свободна воля и инициатива, вкл. как и от кого са били изпратени самите писма-бел. на Съда/.

По преписката са приложени и следните доказателства, без данни да са връчвани на майката/ вкл. на срещата с нея на 23.07.20г/, с дати преди и след заповедта:

1/ Социален доклад № СЛ/Д-С-М/262-157/**06.07.20г /ако това е цитирания в обж. Заповед/ ; 2/ писма на Д"СП"-М. - до Д"СП"-Л. от 05.06.20г, до РДСП-С.-град от 11.06.20г, до А"СП" от 25.06.20г; 3/ Докладна на Началник Отдел "Закрила на детето" на Д"СП"-М. до Директора на Д"СП"-М. и до ИД на А"СП" от 11.06.20г; 4/ отговор на Директора на Д"СП"-М. от **29.06.20г** до АССГ по повод **жалба от майката по чл. 306 вр. чл. 304 от АПК/за неизпълнение на съд.решение/; 5/ доклад от 25.06.20г на ЦСРИ "св.Л." до Д"СП"-М. по повод **соц.услуга по направление от 06.03.20г**, за период от м.03 до м.06.20г, **относно детето; 6/ писмо от 15.06.20г на ЦСРИ "св.Л." до Д"СП"-М. по повод соц.услуга на детето по направление от 06.03.20г; 7/ договор за соц.услуга по това направление, със срок на соц.услуга 1 година - 09.03.20г-05.03.21г; 8/ направление за соц.услуга на бабата В.Д. от 12.06.20г /преди обж. Заповед/, за периода 11.06.20г-11.09.20г в Сдружение "Институт по соц.дейности и практики"- в него като постоянен адрес на бабата е посочен адреса на братовчедката, където живее и детето/бел. на Съда/ ; 9/направлението на детето от 06.03.20г; 10/ направление за соц.услуга на дядото Г.Д. от 12.06.20г /преди обж. Заповед/, за периода 11.06.20г-11.09.20г в Сдружение "Институт по соц.дейности и практики"- в него като постоянен адрес на дядото е посочен адреса на братовчедката, където живее и детето/бел. на Съда/ ; 11/ декларация от 06.07.20г на Кр.С. детето да бъде настанено при нея/л.134/; 12/становище по чл. 24 ал.2 от ППЗЗдет от 06.07.20г на Началник О"ЗД" при Д"СП"-М. до Директора на Д"СП"-М./л.136/; 13/протокол от 06.07.20г на Д"СП"-М. за проучване на нагласите на Кр.С. детето да се настани при нея/л.137/; 14/ молба от 08.07.20г /след обж. Заповед/ от Кр.С. до О"ЗД" при Д"СП"-М. за официално разрешение да заведе детето на почивка за 3 дни и положителен отговор от 08.07.20г /че трябва да осигури мобилен телефон за връзка на майката с детето/; 15/ направление за соц.услуга на майката от 08.07.20г за срок от 6 месеца, до 08.01.21г, отново в Сдружение "Институт по соц.дейности и практики"/бабата и дядото имат направление там за периода 11.06-11.09.20г-бел на Съда/; 16/ протокол от 22.06.20г за проведена среща между майка и дете в О"ЗД" при Д"СП"-М.; 17/ отговор от 23.06.20г/л.176/ на Директора на 83то ОУ в [населено място]/посещавано от детето/, по запитване от******

Д”СП”-М. от 12.06.20г- през учебната 2019/2020г детето е в трети клас/респ. сега е в четвърти клас-бел. на Съда;/ 18/ протоколи от 05.06.20г за срещи-разговори с детето и отделно с бабата и дядото , по повод сигнал на майката за насилие над детето.

Жалбоподателката представя редица доказателства, неотнoсими за това производство: 1/ договор от 02.09.20г за ползване на направлението ѝ за соц.услуга от 08.07.20г/т.е. след датата на обж. Заповед./; 2/ справка от 08РУ-СДВР от 30.06.20г, видно от която, за да не нарушават заповедта за незабавна защита от 04.06.20г срещу тях, бабата и дядото са се преместили на друг адрес в [населено място], като на адреса на братовчедката са останали нейните родители Ч./но и срещу тях има издадена аналогична заповед от 26.06.20г-бел. на Съда;/ 3/ сигнал по чл. 7 ал.1 от ЗЗДет от 11.05.20г на психолога Й. Т. от “Център за общ.подкрепа” към Фондация “Защита правата на децата” до председателя на ДАЗТ с искане да се издаде зад.предписание на Д”СП”-М. да изпълни съд.решение на СРС от 16.04.20г; 4/ ново направление за соц.услуга на майката от 07.12.20г за Фондация “А.”, за 6 месеца, до 07.06.21г; 5/ протокол от 21.10.20г по д.№ 18202/20г на СРС/делото, по което са издадени двете заповеди за незабавна защита/ за оглед на 21.10.20г на жилището на майката от съдията по делото-л.771; 6/ протокол от д.35538/20г на СРС/делото по чл. 28 от ЗЗДет за настаняване в дома на братовчедката за постоянно/- с показания на детето и Кр.С. от 25.11.20г; 7/множество сигнали до различни институции; 8/ множество постановления на СРП с отказ да се образува ДП; 9/ СПЕ по делото на СРС.

Съдът е указал на страните в съд.заседание, че няма да цени неотнoсимите към това конкретно производство доказателства / вкл. показания и експертизи, изслушани от други съд.състави по други съд.производства/ .

По делото е разпитана свид.Роза М.,в режим на довеждане от жалбоподателката . По делото има данни, че тази свидетелка е разпитвана и в друго съд.производство във връзка с детето, като показанията ѝ са същите и сега. Съдът кредитира показанията ѝ тъй като те не са в разрез с доказателствата по делото/само тези, които са относими към проц.заповед и към това производство./Свидетелката сочи, че познава жалбоподателката от дете, била е близка с нейната майка/която вече е починала/ и е тяхна съседка от 40-50 години/живее в къща до тяхната кооперация/, познавала е и съпруга на жалбоподателката/ходили са си на гости семейно/, жалбоподателката е приятелка на дъщерята на свидетелката. В последните две години се виждат с жалбоподателката 2-3 пъти седмично. Когато съпругът на жалбоподателката е починал, свидетелката е била в чужбина/върнала се е в България преди 2-3 години./До отнемането на детето, свидетелката го е срещала с майка му/водела го на училище/ и то било щастливо и жизнено/въпреки смъртта на баща му/, държало майка си за ръка и подскачало от радост.Майката казвала, че родителите на съпруга ѝ ѝ помагат. В един момент станала тъжна и при среща със свидетелката казала, че те са ѝ взели детето, тъй като смятат, че тя не може да се грижи за него.Сега жалбоподателката живеела сама в жилището, свидетелката я придружила на 15.09.20г / първия учебен ден / да видят детето в училището.Кр.С. не им е създавала пречки да видят детето, но то било не онова жизнено и щастливо дете от по-рано, а лишено от енергия и като “изцъклено”, криело се зад Кр.С., дърпало се от майка си,не са се прегръщали и

целували с нея. Жилището на жалбоподателката било чисто и подредено, както през всички години/свидетелката за последно го посетила преди месец/. Свидетелката не е виждала майката да се държи лошо с детето, нито да го е нагрубявала, счита майката за добър човек, който не е способен да нагруби никого. Детето не е идвало в жилището откакто е отнето, вече около 2 години, майката се опитва да говори с него по телефон и постоянно търси контакт с него, но роднините на съпруга ѝ не му позволяват. Жалбоподателката видимо е нещастна, тъжна и разстроена, откакто детето не е при нея. Никога не е оставяла детето на грижите на свидетелката. Свидетелката знае, че е отменена заповед за отнемане на детето, но има издадена нова и жалбоподателката постоянно пише жалби до социалните служби и съда. Детето е учило в училището до кооперацията на майката, майката винаги е работила нещо и има трудови доходи, прозорците на апартамента ѝ са най-чисти в кооперацията и преди месец не се е извършвал ремонт в жилището ѝ. Жалбоподателката преди работела в банка, но за да се грижи за детето след като останала единствен родител, си сменила работата с такава с ненормиран раб. ден/за да е с детето, когато то си е вкъщи, а тя работи, когато то е на училище/. Жалбоподателката има и вила в кв. С., която заедно с апартамента, в който живее е наследила от родителите си и съпругът ѝ не е участвал в закупуването им. На първия учебен ден жалбоподателката занесла подарък на детето/две торби-имало книга, яке, дрехи и други неща/, детето си взело подаръците.

Съдът е разпитал в режим на призоваване и **свидетел- клиничния психолог А.П. от Сдружение “Институт за соц. дейности и практики”-Център за обществена подкрепа-С. /ЦОП/, който е изпълнявал направлението за соц. услуга на майката** от момента, в който детето е настанено при бабата и дядото - до м. 12.20г / по 2 броя направления/. Съдът кредитира показанията му, като те кореспондират с всички писмени документи по делото, подписани и/или изготвени от него. Възложено му било да направи **оценка на родителския ѝ капацитет по първото ѝ направление**, като по направлението на детето работи друг психолог от друга структура. Не е имало момент в който детето и майката да ползват соц. услуга на едно място, респ. в това Сдружение. И по второто направление на майката следвало да ѝ се направи оценка на род. капацитет, но имало и още други неща заложени в него, вкл. медиации срещи дете-майка. При първата организационна среща/на която да се уточни как ще се правят тези медиации срещи/, присъствали представители на Д”СП”-М. и Д”СП”-Л., майката, бабата и дядото. Тогава свидетелят разбрал, че всъщност настаняването при бабата и дядото е отменено от съда и то е настанено при братовчедката/тя не присъствала/. Когато разбрал, психологът направил след седмица организационна среща и с братовчедката. През м. 10.20г психологът на детето установил, че то е готово за медиации срещи с майка си. След втората орган. среща майката казала, че отказва да ползва от направлението си всичко друго извън медиациите срещи/поради което **не ѝ е правена нова оценка на род. капацитет по това второ направление** /от лятото на 2020г, след обж. Заповед-бел. на Съда/. Свидетелят също преценил, че майката е готова и били проведени три медиации срещи между нея и детето с продължителност около 1 час/по една на седмица, първата била в началото на м. 10.20г/, в присъствието на психолога на детето и свидетеля, без представители на Д”СП. Кр. С. водела детето, но не присъствала на срещите, като след края на всяка среща все по-трудно тя и майката се разбирали кога да е следващата медиация

среща. На срещите детето ставало нервно и агресивно, като психолозите се намесвали , за да успокоят разговора с майката. Детето повдигнало темата майка му да не го мести в друго училище, когато се върне при нея, тя го убеждавала с практични аргументи, че за него ще е по-добре да не е в сегашното училище /то е в [населено място], а майката живее в кв.Л. в С.-бел. на Съда/. Свидетелят счита, че **род.капацитет на майката е същия като в първия момент и не се е променил, тя разпознава нуждите на детето си, но не може да отреагира на тях правилно, детето е с белези на родителско отчуждение, детето не се държи като нормално дете на неговата възраст/**10годишно-бел. на Съда/, тъй като в последните две години е било подложено на множество контакти със социални, полиция, съд, психолози и др. и счита, че то самото носи отговорността да вземе решението дали да се върне при майка си или не. Детето и майката се чуват по два пъти всеки ден/сутрин и вечер/ и се чуват, когато майката успее да осъществи контакт с него - по **данни на детето, които са различни от данните на майката**. Според свидетеля темите за смяна на училището, за връщането на детето при майката и за посещенията на майката в дома на братовчедката /с цел да го види/, са конфликтните теми между майка и дете. Майката осъществява нерегламентирани срещи с детето/когато и както успее/, вместо да се придържа към направлението си за соц.услуга и контактите с детето да са само тези медиирани срещи в присъствието на двамата психолози/нейния и на детето/. Детето изразява нежелание да се върне при майка си, въпреки съд.решение. На същото сдружение е било **възложена и соц.услуга за изследване на родителския капацитет на бабата и дядото/докато детето е било настанено при тях/, но докато Сдружението започне да изпълнява направленията им/през м.09.20г, детето вече било настанено при братовчедката**. Свидетелят потвърждава, че **никога не е правена оценка на род.капацитет на бабата и дядото /те имат издадени направление за соц.услуга, които никога не са приведени в изпълнение/, не е правена оценка на род.капацитет и на братовчедката /за нея първото направление е от м.12.20г е тепърва ще се работи с нея/. Никога никой не е работил с бабата и дядото, респ. с братовчедката, работи се само с майката и с детето/не и с хората, при които детето е настанено/, които имат различни психолози, тъй като направленията им за соц.услуга са за **различни центрове**. През м.12.20г от Д"СП"-М. се обадили на свидетеля/ центърът, в който той работи е доставчик на соц.услуга на майката, но прекратил самоволно соц.й услуга след трите медиирани срещи през м.октомври, въпреки, че срокът на направлението изтича през 2021г/ - с информация, че имат инструкции да се назначи **нов доставчик на соц.услуга на майката /има ново направление от м.12.20г за фондация "А."-л.770/, като същата Фондация тепърва ще работи и с братовчедката/с нея до момента не е работено изобщо , въпреки конфликтните ситуации между нея и майката в края на трите медиирани срещи/**. Решено било през м.12.20г детето да остане при същия психолог, който се занимава с неговите направления за соц.услуга от 2 години. Свидетелят е считал при първата си оценка на род.капацитет на майката, счита и в момента, че **майката следва да я консултира психиатър /видно от протокола от заседанието на СРС, в производството по чл. 28 от ЗЗДет ще се допусне комплексна Съдебно психологическа-психиатрична експертиза-л.773, бел. на Съда/, като в първото производство по чл. 28 от ЗЗДет/висящо сега пред СГС/, е била изслушана само Съдебно-психологическа експертиза-л.640, бел. на Съда/**.**

Жалбоподателката лично, на въпроси на Съда, **дава следните лични обяснения:** Извън трите медиирани срещи, тя ходи да посещава детето си там, където е настанено/при братовчедката, а по-рано при бабата и дядото на същия адрес в [населено място]-бел. на Съда/, и в училището му/в [населено място]/, и го вижда когато успее да се добере до детето. Напоследък не се чува с детето си сутрин и вечер, разговорите инициира тя и са на дом.телефон в дома на братовчедката.Телефонът обикновено е изключен, а когато все пак успее да осъществи контакт с детето вечер, телефонът се изключва от някого след 30 секунди разговор.След няколко разговора детето вече било по-склонно да се смени училището му/когато бъде върнато на майката-бел. на Съда/, не му било приятно майката да го търси в училището му или в дома на братовчедката, искало срещите им да са само онлайн или организирано и пред психолози.

Множеството други доказателства по делото дори няма да се изброяват от Съда, тъй като касаят други адм. и съд. производства.

Съдът намира от правна страна следното:

По компетентността на издателя: Докато първата заповед за временно настаняване на детето при бабата и дядото за срок от една година /тази от 28.05.19г/ е издадена от Директора на Д"СП"-Л./тъй като детето е било с постоянен и настоящ адрес в район Л., също като майка си/, то обж. Заповед е издадена от Директора на Д"СП"-М./цялото адм. производство по този казус в един момент е прехвърлено от Д"СП"-Л. към Д"СП"-М."/ Обж. Заповед е издадена на осн. чл. 25 ал.1 т.1 и т.4, чл. 27 ал.1 вр. чл. 4 ал.1 т.2 от ЗЗДет , като съгл. чл. 27 ал.1 от ЗЗДет заповедта се издава от Директора на Д"СП" **по настоящ адрес на детето.** По преписката **няма приложено доказателство/удостоверение за наст.адрес/,** че настоящият адрес **на детето към 06.07.20г/**датата на обж. Заповед/ е бил вече сменен /след настаняването му въз основа на първата заповед от 28.05.19г при бабата и дядото **в [населено място]/**, респ. че настоящият му адрес вече не е в район Л., а е в **с.К./което село явно се обслужва от Д"СП"-М./**.Съдът обаче намира, че и при липса на нарочно удостоверение за наст.адрес на детето към 06.07.20г, действително към тази дата настоящият адрес на детето е бил в [населено място], доколкото след като е настанено там при баба си и дядо си на 28.05.19г , това е било и причината след тази дата цялото адм.производство да се продължи вече от Д"СП"-М..По въпроса за компетентната Дирекция "СП" **няма и спор между страните**, поради което Съдът приема, че обж. Заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му **по заместване** правомощия /по Заповед № РД01-700/22.06.16г-л.557/ и предвид **териториалната компетентност на Д"СП"-М.,**СО относно дете с **настоящ адрес [населено място].**

Съдът намира, че обж. Заповед е издадена в писмена форма, съгл. общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК и по ЗЗДет, вкл. фактически и правни основания/отделен е въпросът **доколкото правните основания са относими към фактическите такива-това е въпрос на мат.законосъобразност** на заповедта/. Фактическите основания са изложени освен в заповедта/цитирана е само правната норма/ , но и в доказателствата от преписката по издаване на обж. Заповед/съд.практика напълно възприема подобно **мотивиране на издателя с препращане към доказателства от преписката/**, поради което възражението на жалбоподателката за липсата на фактически основания и немотивираност на

заповедта е неоснователно/факт.основания са изложени в документите от преписката, към които заповедта препраща/. Следва да се посочи още, че: в заповедта не е посочена датата на **соц.доклад/приложен по делото/**, но е установено, че същият е от дата **06.07.20г/**същата като на самата заповед/; в заповедта не са изброени поименно останалите доказателства от преписката, към които заповедта препраща за **факт.установявания**, но тези доказателства са представени по делото; не е задължително всички тези доказателства от преписката, на които ответникът се позовава за **факт.си установявания**, да са били изобщо връчени на жалбоподателката, още по-малко да са й били връчени преди издаване на заповедта/поради което **връчването на част от тях по-късно, на 23.07.20г- не влече незаконосъобразност на това препращане на заповедта към факт.установявания от невръчени на жалбоподателката доказателства от адм. преписка/**. Съдът намира, че заповедта отговаря на изискванията за форма.

Съдът намира и че заповедта не е издадена в несъответствие с целта на закона-ЗЗДет, напротив- **издадена е единствено и само с оглед интересите на детето.**

Съдът намира обаче, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила/не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая-**нарушение по чл. 35 от АПК**, като не са взети предвид възраженията на жалбоподателката-**нарушение по чл. 36 от АПК**, тъй като всъщност тя изцяло е била лишено от участие в протекото адм.производство- не е уведомена по **чл. 26 от АПК** за него и е научила за производството едва с връчване на крайния адм.акт-обж. Заповед/, което от своя страна е довело и до **мат.незаконосъобразност** на същата, по следните съображения:

1/ обж. Заповед за временно настаняване е издадена на **06.07.20г**, когато все още е било висящо производството по обжалване на първата заповед за временно настаняване от 28.05.19г /чак на 07.07.20г ВАС е отменил първата заповед за настаняване/. Ответникът, **без да изчака произнасянето на съда/**който е можело и да потвърди първата заповед/, е пристъпил към **издаване на втора заповед/с различно съдържание/ в хода на неприключило производство по издадена вече заповед/**но различна по съдържание/.

2/ обж. Заповед е издадена на 06.07.20г, но **още на 04.06.20г/т.е. повече от месец по-рано/** на бабата и дядото/при които детето е било настанено по силата на допуснатото предв.изпълнение на първата заповед от 28.05.19г чрез обективизирано в нея разпореждане по чл. 60 ал.1 от АПК/, е била издадена заповед за незабавна защита . въз основа на тази заповед на СРС, видно от доказателствата по делото, на 12.06.20г бабата и дядото официално са имали друг настоящ адрес в [населено място], респ. **най-късно на 12.06.20г вече не са живеели в един дом с детето**, което е настанено при тях съгл. първата заповед. Следователно **за периода 04.06.20г/заповедта за незабавна защита спрямо бабата и дядото/ - 06.07.20г /датата на обж. Заповед/, детето фактически е останало в тяхната къща**, но те вече не са били там, а детето фактически е живеело на този адрес в [населено място] с братовчедка си Кр.С./тогава на 23 години, несемейна/.Видно от доказателствата от преписката/л.29-30 ,л.44-55 и л.61-67/, детето е останало съвсем само с братовчедка си на този адрес в [населено място] след **26.06.20г**, когато и спрямо нейните родители/които също са живеели на адреса/ е била издадена заповед за незабавна закрила и са напуснали къщата. Следователно за периода **04.06.20г-06.07.20г бабата и дядото фактически са били в невъзможност да изпълняват първата заповед /за настаняване на детето при тях/**,

но **ответникът не е предприел още на 04.06.20г мерки за закрила спрямо детето , а е чакал повече от месец, за да издаде обж. Заповед/следователно е нямало нищо спешно в ситуацията според ответника, щом е чакал толкова време преди издаването на втората заповед/. След като бабата и дядото са във фактическа невъзможност да изпълняват първата заповед, независимо че производството по оспорването ѝ още е висящо и всъщност срока за настаняване по нея е бил изтекъл на 28.05.20г, **ответникът е бездействал и е оставил детето да живее фактически на адрес, на който не живее лице, което да има родителски права над детето или детето да е настанено при него по силата на заповед по ЗЗДет или на каквото и да е друго основание/родителите на братовчедката никога са нямали заповед за настаняване на детето при тях също/. Ответникът при това положение е следвало незабавно да преразгледа положението на детето и или да го върне на единствения му родител/които единствен има род.права/ или да предприеме друга мярка на закрила по чл. 4 от ЗЗДет спрямо детето/тази мярка е предприета с обж. Заповед, след повече от месец закъснение, в течение на който период всъщност **никой не е носил на валидно правно основание отговорност за детето,настанено в [населено място]/.******

3/ обж. Заповед е издадена на 06.07.20г, когато освен че още е висящо производството по обжалване на първата заповед за временно настаняване, а бабата и дядото са във фактическа невъзможност да изпълняват първата заповед след 04.06.20г, но и с **решение на СРС от 16.04.20г/което има незабавно действие/,** е отказано настаняване на детето при бабата и дядото по реда на чл. 28 от ЗЗДет/поискано е не за постоянно, а само за 3 години/ и **е следвало детето незабавно да бъде върнато на майката/само тя има род.права/.**

4/ обж. Заповед е издадена на осн. чл. 25 ал.1 т.1 и т.4, чл. 27 ал.1 вр. чл. 4 ал.1 т.2 от ЗЗДет , но: прилагането на мярката за закрила по **чл. 4 ал.1 т.2 /настаняване в семейството на роднини или близки/ предполага изследване на въпроса кои са възможните роднини/близки.** По преписката има данни, че майката на детето има 2-3 лели, като изобщо от органа не е изследван в нито един момент от **2019г насам въпроса дали и по майчина линия няма подходящи роднини,** при които да се настани детето; **правното основание по т.1 на ал.1 от чл. 25 от ЗЗДет /чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени/,** предполага и двамата родители на детето да са починали, но това не е така. Не е налице и нито една от останалите хипотези по т.1, поради което това правно основание от обж. Заповед е **напълно неотнормено към фактическите установявания;** от правното основание по **т.4 на ал.1 от чл. 25 от ЗЗДет /което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие/,** е посочена в заповедта и **текстово /като единствен мотив на органа/ само втората част от хипотезата /** съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие/. Но доколкото в т.4 между първата и втората част на изречението е **съюзът “и”, той предполага кумулативното наличие на двете части на изречението,** за да е налице хипотезата по т.4. В случая няма данни и никога не се е твърдяло, че спрямо детето се упражнява насилие, което води до неприложимост и на правното основание по т.4.

5/ Съгл. чл. 27 ал.3 от ЗЗДет - “В случаите на настаняване в семейство на роднини или

близки се взема съгласието на лицето, при което ще бъде настанено детето, и се проучва неговата годност. Съгласието на приемащото лице се изразява с декларация по образец”. Обж. Заповед е издадена на 06.07.20г, като декларацията на Кр.С. е от същата дата/л.134/. От същата дата е и Протокол от соц.работници за проучване нагласите на Кр.С. да бъде детето настанено при нея /л.137/. Съдът намира обаче, че проучването на нагласите ѝ да вземе за отглеждане детето не е равнозначно на проучване на нейната годност/което проучване за годност следва да се направи логично след, а не преди изразено от нея съгласие//.Проучване за годност на Кр.С. не е правено преди издаване на обж. Заповед, като съгласието ѝ е от датата на заповедта.Установено е по делото, че нито нейния, нито на бабата и дядото /по повод първата заповед/ родителски капацитет изобщо е бил изследван когато и да е. На братовчедката за първи път е издадено направление за соц.услуга едва през м.12.20г/при наличие на данни по преписката, че не се разбират с майката/. Издадените направления за соц.услуга на бабата и дядото пък са чак от м.06.20г, т.е. повече от година след издаване на първата заповед за настаняване на детето при тях, като направленията им така и не са били приведени в действие, тъй като междувременно е отменена първата заповед и издадена процесната заповед. Съдът намира, че детето е настанено при човек, за когото не е направено проучване за годност по см. на чл. 27 ал.3 от ЗЗДет. Наличието на нейна декларация за съгласие,протокол за проучване на нагласите ѝ и няколко констатации за нея в документите от преписката /които са с дати 03.07.20г и 06.07.20г/ , не санират липсата на надлежно проучване относно годността на Кр.С./при едно такова проучване следва да се анализира от ответника и дали е подходящо несемейна млада госпожица на 23 години да отглежда съвсем сама дете на 10 години, при наличие на други роднини и близки на детето/. Съдът констатира явна насоченост на ответника детето да бъде настанено при роднините на детето по бащина линия/които и каквито да са те/, но изобщо не е изследван въпроса за наличие на други роднини/близки на детето и дали някой от тях не е по подходящ /ако разбира се изобщо се налага настаняване на детето извън семейството/. За момента няма влязъл в сила съдебен или адм.акт, или такъв с влязло в сила допуснато негово предварително изпълнение, по силата на който детето да следва да е настанено извън семейството си.

б/ всички доказателства от адм.преписка, към които заповедта препраща за фактически установявания, са съставени на датата на самата обж. Заповед - 06.07.20г/вкл. Соц.доклад с непосочена в заповедта дата, но установена по делото/, или на 03.07.20г /л.29 и сл./. Прави впечатление, че Протокол за преглед на оценката на случая и плана за действие -л.32, е с посочена дата на протокола - 06.07.20г, но е съгласуван на 03.07.20г/това води до извод за антидатиране/.Всички доказателства от преписката, обосновавали издаването на обж. Заповед за временно настаняване на детето при братовчедката, са съставени на датата на заповедта-06.07.20г или 3 дни по-рано.Това води до извод за спешност в действията на органа, което е необяснимо, предвид факта, че повече от месец след фактическата невъзможност на бабата и дядото да гледат детето -не са били предприети мерки за защита/не е ясно какво спешно се е появило, считано от 03.07.20г/.

По изложените доводи Съдът намира заповедта за проц. и мат. незаконосъобразна и като такава тя следва да се отмени.Съдът обаче ще направи и следните бележки,

предвид важността на интересите на детето/те са най-важни в случая/ - от доказателствата по делото, които са компилация от доказателства по всички адм. и съд. производства до момента по казуса, се разкриват две коренно различни фактически обстановки, между които няма дори допирна точка. От една страна соц.работници,психолозите и всички ангажирани със случая служители, роднините на детето по бащина линия и самият ответник , т.е. хора, които за разлика от съдията по делото имат личен и то продължителен контакт с всички участници в казуса и то в обстановка извън формалната такава в съд.зала, считат, че детето е в риск, ако остане с майката /има документираните повтарящи се неблагоприятни констатации относно майката,дома ѝ, поведението ѝ, приятелите и придружителите ѝ, трудовата ѝ заетост, наличието на роднини ѝ и т.н./. От друга страна самата майка, водените от нея свидетели пред различни съдебни състави и нейните проц.представители /а именно тях съдията възприема лично в съд.зала/ , представят коренно различна от описаната от първата група хора обстановка. Има обаче обективни факти, по които се констатира, че едната група категорично не дава верни сведения/напр. жалбоподателката сочи пред свид.А.П. и пред в.л. Б. /по СПЕ, приета от СРС и само споменавата тук/, че майка ѝ е жива и е в чужбина, което обективно не е вярно./Жалбоподателката дава противоречи сведения относно трудовата си заетост /къде точно и какво работи/. Съдът констатира също така, че първата група описани от Съда хора явно са силно притеснени от факта, че жалбоподателката има приятели/придружители именно от мъжки пол, при това от друга раса и/или националност/описани в различните документи като китаец,виетнамец,арабин, мъж от П./При преценка на род.капацитет на майката обаче би следвало да е без значение/противното би било дискриминация/- дали приятелите ѝ са от друга раса и/или националност и дали са мъже или жени/освен ако не се твърди нещо по отношение на мъжете-тогава то трябва ясно да бъде формулирано и документирано, а не само намеквано/. Явно в протеклите до момента производства Съдът винаги дава приоритет на факти.обстановка, обрисувана от майката, а не на тази, обрисувана от детето ѝ,роднините ѝ по съпруг и соц.работници. Съдът, отменяйки обж. Заповед, намира за нужно да подчертае с оглед защита интересите на детето, че в предстоящите адм. и съдебни производства и двете групи хора трябва да проявят проц.активност и да докажат факт.обстановка, възприемана от тях конкретно като обективна.Логично е двете групи спорещи/майката и роднините ѝ по съпруг/ да изтъкват различни тези, но за Съда е силно притеснителен факта, че по делото се съдържат толкова крайно противоречащи си констатации относно обективни в крайна сметка факти.Освен това Съдът констатира, че **на майката не се оказва адекватна помощ от службите в нито едни етап от смъртта на съпруга ѝ до момента/което според Съда е първопричина за всички последвали събития/, тъй като видно от едно заключение на психолог по преписката- майката има "непреработен траур" и "има нужда от помощ"**.

По разноските: Предвид изхода на спора, на жалбоподателката следва да се присъдят разноски- 10лв дър.такса и 600лв договорен и внесен адв.хонорар. Размерът му е оспорен като прекомерен от ответника и от з.страна. Съдът намира оспорването по чл. 78 ал.5 от ГПК за основателно, поради което следва адв.хонорар да се намали до мин.размер по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г - 500лв. Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ДС/Д-С-М-013/06.07.20г на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” - район М.-СО, по жалба вх.№ 23225/27.07.20г на В. П. Д. от [населено място].

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на В. П. Д. от [населено място] сумата от 510лв/петстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14дневен срок от съобщението с кас.жалба пред ВАС.

Съдия: